

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod.
Ettenheim-Münster 226**

**Endel, Roman
Majer, Ferdinand**

[s.l.], 1731-1732

Articulus 2dus

[urn:nbn:de:bsz:31-120354](#)

ad infusat, quod dicit: aā ē artq; "mād. grātis ad hūd,
quod dicit arīma ē artus, i^{us} q̄tō organi; Enim confituit,
ad eo q̄n s̄yponit cōfītūtū, cūlū abēdo in s̄yponis
ab hūd in rāse albi.

Res ad q̄d. sed p̄tālā nīmīd organi; sp̄cī organūd
p̄tālā p̄tālā lēp̄t̄ es radialiter audīt̄, p̄tālā p̄d
dō ē p̄tālā exīgā, qua vivens exīgī organūd
audīt̄d requīsīd ad id, ut sp̄cī, p̄tālā, quo z̄dū p̄
n̄ habet partes. S̄tibetī organūd abhīvē mīstrūtū
organis vario rīsūlū operād exercitū acutatū. Ita
a organūd p̄tālā p̄tālā p̄tālā exīgā organūd
audīt̄d operāt̄ ex p̄tālā viventis.

Res ad q̄d ca: nc. ad hūḡ mōl. dīo aā rāale op̄e in
t̄p̄e mādīo sumpto, p̄tālā dōd mād t̄p̄m in p̄tālā mīfōrāis,
dō q̄n repugnare re p̄tālā cōfīt̄nti, qua ē artq; p̄tālā
mīpleto, q̄ndī ē aā rāale q̄mīt̄t̄ repugnēt̄ artū
p̄tālā cōfīt̄nti cōplete, uti p̄tālā cōfīt̄nti.

Res ad q̄d. dīm. p̄tālā p̄tālā sp̄cīt̄lā sp̄cīt̄lā n̄ p̄tālā artq;
t̄p̄s c̄m, mīpleta n̄m. Ut m̄. S̄t aā rāale ē p̄tālā
p̄tālā sp̄cīt̄lā m̄ sp̄cīt̄lā n̄m etc.

Res ad q̄d. n̄a. Denig prob: neḡt̄ aā rāale, qua z̄lā
op̄e tāntū mīt̄va et volitīvā. Dīm hūs mīpleo, et
volitīvēs quād p̄tālā s̄nt operāt̄s p̄tālā sp̄cīt̄lā.
quād mīt̄va tāndī labēs rāale operāt̄s quād cōpōndū.
q̄t̄ng n̄ empe p̄cēdūt̄s radialiter ab aā māt̄o cōpōndū.
Op̄t̄t̄ ab organis et plantas māt̄b̄ sp̄cīt̄lā.

¶ Plus rās.

Irat̄ aā rāale ē p̄tālā p̄tālā
dīt̄t̄ in ḡnī organūd rāale
plures alia p̄tālā p̄tālā
partiāles?

Parte. Tari plures p̄sūlōles in corde vivente extra V. 513us.
Schola d. Thom: m̄ ueti boens neque sc̄otica. q̄i una ad
admittas qm̄ vorans formā corporeitatis, qua una cu
mā affituit gradū qm̄ antecedens ad dā, alio
dīnde, quas vorans partiales, affitū portiū. nq: in h̄c.
p̄sūlō opis, p̄sūlō cerebri, p̄sūlō cordis & id proporsaliter
tenent de fructis et plantis. hinc pulsans s̄ti autores
gradū qm̄ in tibi p̄sūlō et aāl. q̄i p̄sūlō corporeitatis
p̄sūlō realiter tu ab ipsa aāl. tūa p̄sūlō partib⁹, fūtib⁹
p̄sūlō et in ḡretib⁹ ac in super eandē in hoc vivo es
mōbus. similiter ḡtendunt rāas qm̄ organū, q̄i p̄sūlō
qm̄ ad. s̄i p̄sūlō p̄sūlō partib⁹: alij verb' p̄sūlō
n̄ sc̄otica vident, s̄ed sentiē aliter, n̄ p̄fim̄ s̄t̄i
de p̄sūlō qm̄ ita qm̄ p̄sūlō realiter & p̄sūlō obesse p̄sūlō
partib⁹. hinc

Dico. Cratere ad nullū dantis alia p̄sūlō p̄sūlōles in
corde vivente. Ave qm̄tis Ave partib⁹. ita d. Thom:
Molij dicit: qm̄q. hanc doctrinā apud tradit. d. Th. j. a. S.
P. 76. A. q. ac L. 7. qm̄tā gentes c. vi. ubi ait: non s̄o dicit se
p̄sūlō p̄sūlōles in uno et corde, q̄i quād unā coleret
in genere. Nymo puta p̄sūlō et p̄sūlō in genere rotundus
puta qm̄ s̄i aāl. ex alia in p̄sūlō, puta horū a equi.
p̄sūlō etm̄ aās ip̄q. P. dicit: si parentēm corde vivente
p̄sūlō et p̄sūlō et p̄sūlō partib⁹. s̄t̄i ad ēē p̄sūlō p̄sūlōles et
p̄sūlō n̄ ēē p̄sūlō p̄sūlōles: s̄i in singulis manib⁹ p̄sūlō
qm̄tā, q̄i p̄tēr ad n̄ dantis alia p̄sūlō p̄sūlōles. gl̄ēr
p̄sūlō, est p̄sūlō p̄sūlōles ut p̄p̄or̄it, etā s̄t̄i q̄i p̄tēr
p̄sūlō p̄sūlōles dā s̄i iā p̄tēr. atq̄i ad n̄ dantes et p̄tēr
qm̄n̄ s̄t̄i p̄sūlō p̄sūlōles. m̄ p̄tēr, q̄i supponit s̄i iā p̄tēr
ad alio dante n̄ dante ampliig. Dā ad supponit
j̄w ab alio dante, q̄i n̄ dante, j̄w ēē p̄tēr. a p̄tēr dā p̄tēr
affitū p̄sūlō; am̄ p̄sūlō qm̄tā et p̄sūlō partib⁹. s̄i p̄tēr
p̄sūlō iā eandē qm̄tā qm̄tā alia p̄sūlō p̄sūlōles. s̄i p̄tēr
ce p̄sūlō, q̄i ēē supponit et p̄tēr ēē p̄tēr. q̄i p̄tēr apē
p̄sūlō p̄sūlōles et simul n̄ ait.

Solutio obiectos.

Qui id quod officiale natus post mortem abfledente anima,
quod erat virtus, quod est etiam anima. Per alia postulab
eo opere atque ita ferae ferae virtus, et non aliqua ferae caducaria
se novo generata quod est. H. p. tis. Tunc ex deinde audiatur quae
dilectus patens est eadem in hinc virtus et novus. Tunc etiam quoniam
autem in magno periculo in fide negari potest, ergo Christus ideo fidei
cuncti liberato, et in sepulchro.

Tunc si nondaret ferae virtus agere prius dicitur. B. Nec vera natura
Christi, sed hoc est abflede et alia fida, quod est in nobis, est utrum
D. Vnde Mater Christi, quoniam vera natura postulab in ferae genitio, que
in eo est omnis onus et operis. Propter hanc genitio, que
naturae affiguntur eiusmodi ferae quod est. Propter clementem Thomistam
ferae nec est mala, nec ad realis utrum amba tagenerantur,
ne enim, quod ferae ambionis ad infusionem ad realis
aque Thomistam conceptum, quod est.

Otius nego credere, neque est organica dare nisi ad realis, quod
in hoc vellet admitti ferae partim per se ad, quia generat
et mundi effectus fideles, sed quando illa nisi ferae virtus est in nobis
ferae partim. Cum est Regnum. A. p. tis. Ferae fidae agere dare
ad organum est certum, sed ad realis est ferae fidae agere dare
est certa, in officiis. Nemo potest dare quod non habet, sed ferae fidae
in officiis generantur nec organum, quod non potest dare.

Generatio ferae est quid generationis, sed ferae realis, tribueret
quodlibet ferae est quid generationis, dare namque quippe
alveatus spiritus, et spiritus affectus, et sibi talis
quodlibet ferae est eadem et quod est.

Sed in hoc non carnes, opera, medulla, cerebrum, fons
fere officiales, quod est ferae officiales Itas, circuantes, quae
eadem ferae, quae est autem regni ferae, plura fideles sunt Iusta,
a. p. tis. non carnes, opera, medulla, et non in missis fons
super hoc quoniam carnis, operis, medullae mortuis, sed a mortuis
ferae ferae officiales, quae es conditae.

Obo. Quod humanum id est organum non ante adventum ad radicem, quam haec cum non infelix a Deo nisi prius dictis organis, quod est organum non tribuit ab eis.

Quesad, una. ad huius modi rego et ealdo non emicet nigrum. 616.
antico, quae erant in vitro. ad aliquid dico quod Christophe
de corda dilato et in chymistro mea alter rite ealdo manu,
et supposita alter rite emido suppositi, quod ille non erit
quod vivid est mortuus, nona fuisse illi poterit, hoc est rite,
enim potest, nec uniles rite per culm in fide fixa potest,
ad cibos tamen c. eis non potest esse quod fide ipsa abutitur, sed
ita fide habet ipsa cibis, sed cadaverum de morte generata

ad dñm. n. gl. m ad h̄ p. c̄ n n. m quā dñm probat̄ p̄p̄:
nūte asp̄gnari p̄ Aſcā. qm B. V. genit̄ ſtudie nā
et ſt̄ga qd̄f̄to, qd̄ dñm impugnat̄, ut qd̄f̄to utas.
qđf̄is t̄mif̄is n. c. qđ in m ſumult̄ nā et ſt̄ga
volles mē, m m diuīſie, que ē falux variaō dñm,
ſi utrob̄q̄ ſāmants collētri; t̄neem n. m.

ad istud jo atq[ue] argui. nemo das q[uod] n[on] habet, d[icit] a[re]tali;
o[ste]r[re]t i[st]e vegetativus es infib[us] id em p[ro]p[ter]ea p[er]fici[n]d[us]
p[ro]p[ter] q[ua]ntum i[st]e vegetativus es perfib[us], q[ue]s[um]o
ad qualis n[on] p[ot]erit dare i[st]e vegetativus es infib[us], q[ue]s[um]o
p[er] spes equalis, adhuc alia & a[re]tali m[od]estus debet q[ue]d
d[icit] i[st]e Adij[us] n[on] q[ued]unt. Tales d[icit] d[icit] q[ua]nditatis.
qua u[er]e q[ua]nta debet ut quo, n[on] p[ro]p[ter] dare i[st]e vegetativus es
organicum c[on]tra, qua u[er]e q[ua]nta quo n[on] est, p[er] q[ua]ntam n[on]c.
ad a[re]tali y[et] spes n[on] Haec e[st] vera p[er] q[ua]ntum q[ua]nti haec.
Si in super Zeta p[er] q[ua]nta superior q[ua]ntas suffici est q[ua]nta p[er] tales
litteras m[od]estarum.

ad quod dicitur. illud ad illud non potest esse quod est prius quam posteriorum. Et in illis
quibus diversa sunt etiam species in nichil. eadem autem est quid
quod radicale videtur operari in hoc. sed diversa sunt species
et tales proximas. ita ut species velut in aliis inter
in membrorum species. et prius in aliis quibusdam genitivis ad vestigia purioribus
et diversis talibus ostendit tempore et velut et prius in aliis membris
potest ostendit tempore et velut et prius in aliis.

ad 8to. vñ ad hys. nñ. Carnes en es opa & vita labens
fus obstat que diversas a fia obstat, qm labens
carnes es opa & mortua, unde ab his differunt pte obstat,
inter se vero differunt pte autem. Atq; fia pte obstat
autem, quae in arguit obstat obstat plures fia
obstat, sive illud dicitur et capitulo plures fia
obstat, sive illud.

ad 8to. dicitur. Et organis organis propria et expellenda
et ad reale, qd humana id est obstat. Et organis
promovente et remanente cum aia facili ne hoc facit
diversas a fia alia fia via alia promovet. Atq; est
organis facili est propria dea promovans, et suis fia, fia
obstat diveniente fia ita et organis propria.

Atilus dicit
artum in caro vivente finit
plures & unica fia.

N. 513^u Ind. Plato aperuit in hoc ex parte 3 realia obstat
aut pluri vegeta, fia et casus, qnd, a fia labens
in hepate, ita in cotyle, fia in cerebro. Namque quod
ut videre est quid S. Aug. libro n 2 abg c. 12 et aliis
duas in hoc eas agnoscet, utradas reale, qnd rara
aut noxa expressa condita est a destro, utravero a
malo. De hoc dicens vivis plena, qd quo

N. 514^u Dicitur. In uno es ex parte vegetante in existentia plures, aq;
smil, ita quinis perpetuando est qd hoc atque qd quo raro
certum, qd ex Aut. S. Sym. qd ex tesi. L. S. D. ac
concl. S. Aug. in Lib. de Ciel. dog. c. 15 art. nego & aias
et dicimus in hoc, unde datur quae autem qd ex vegeta
est simili, acescuntib; quae raro omnibus. Ad die iung
unad eam ad inveni, quae qd fia forte vegeta
est, simili fia raro vegeta. Hoc est generali de
or viventi hoc est pte. qd in uno eodemque vivente dentato
plures autem, ibid adversus eam raro fia vegeta, et simili est
sed oppositus est vegetatio, qd est ad unda qd pte.